

virkelig have troet, at de derigjennem kunde opnaae et bethdeligt Gode, og at alſaa de Herrer Contingentiſter ſaavelſom Procentiſter, der ved 3die Behandling have ſtemt for den ſtigende Scala, virkelig have været oprigtige og hæderlige Mænd, ſom have ſtemt derfor i den bedſte Overbeviſning om Sagen og ingenlunde for at give noget andet Syſtem Giſt? Jeg troer, at dette er en rimeligere og rigtigere Forklaring af den hele Sag. Men jeg vil ikke ſlutte uden at ſige, at jeg meget maa tillade mig at lægge de ærede Herrer paa Hjerte, at der heri virkelig ſkjuler ſig en Læreregel, ſom jeg troer er nyttig, og ſom allerede tilbeels er fremdragen af det ærede Medlem for Aalborgs 2den Valgkreds (Sponned), den nemlig, at der er noget Farligt og noget Miſligt i, naar man har en Lov for ſig, ſom er indviklet og vanſkelig, da at ſøge at forbedre den ved allehaande ſmaa Forſlag; thi det er meget vanſkeligt for det enkelte Medlem at forudſee, om han ikke ved ſaadanne Forſlag kommer til at gribe forſtyrende ind i det hele Maſtineri, ſom Loven omhandler, og om han ikke ved ſaaledes at ſætte ſin færlige Anſkuelse om enkelte Punkter igjennem griber forſtyrende ind i den hele Sag. Dette har jeg antaget var Tilfældet i nærværende Sag; og har derfor ikke ſtillet noget Forſlag til de Herrer Forſlag, jeg har heelt igjennem ſtemt for de Forſlag, der vare ſtillede af de ærede Herrer af Fleertallet, netop i Anerkjendelse af, at man ſkulde overlade til de Mænd, ſom paatage ſig det meget vanſkelige og beſværlige Arbejde at udarbejde et ſaadant Forſlag til en ny Skatte- lov, Anſvaret derfor, Væren derfor, hvis det gif godt, og Skammen derfor, hvis det gif galt; men man ſkal ikke troe igjennem Smaa- ting at kunne forbedre deres Syſtem. Derfor troer jeg, at denne Sag vil bidrage til at give denne Sætning mere Indpas ved vore fremtidige Forhandlinger her i Thinget, og i den Henſeende kan det maatte være, at de lange og beſværlige Forhandlinger, vi her have ført, ikke ville være ganſte ufrugtbare.

Finantsminiſteren: Mine Herrer! paa denne Sags nærværende Stadium har jeg kun meget Lidet at tilføie; Situationen er gi-

vet, og den med en ſaadan Beſtemtheb, at der for mig ikke er videre ved den Ting at gjøre. Det være mig kun tilladt ligeoverfor de Bemærkninger, ſom det ærede Medlem, der ſidſt havde Ordet, anførte om, hvad man kunde lære af diſſe Forhandlinger, at hyltre, at den væſentlige Grund, hvorfor vi her ſtaaer, hvor vi nu ſtaaer, er den, at man ved 3die Behandling her i dette Thing med en overvældende Majoritet imod Miniſteren, imod Regjeringen og imod Fleertallets Udvalget ſatte ſaadanne Beſtingeſer ind, ſom maatte berøbe mig ethvert Haab om at kunne komme til Enighed med Thinget paa Grundlag af Procentſyſtemet. Naar dertil endnu kom een Hindring, ſom man ſaftholdt, ſaa maatte jeg anſee det for umuligt at forlige begge Ting, ikke alene indbyrdes, men ogſaa med Regjeringen, og jeg maatte derfor ſøge et andet Grundlag; det ſøgte jeg, og det er dette, hvorpaa vi nu ſtaaer. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther) har tilladt ſig forſkjellige Bemærkninger, ſom jeg ſkal lade albeles ubefvarede; jeg vil kun ſige, at naar han har villet antyde, at jeg her har valgt at lægge Regjeringens Pres til for at faae min Villie igjennem, da tager han meget fejl. Det fremgaaer tydeligt og klart af denne Sags Forhandling i begge Thing, at ſkulde der spørges om mit Duſte, da havde Sagen ikke ſtaaet ſaaledes, ſom den nu ſtaaer; men det var en Nødventighed at komme til en Ende for at faae Penge bevilgede; Grunden, hvorfor Regjeringen forlangte dette, tillod jeg mig at udtale nærmere ved eneſte Behandling og ſkal derfor ikke komme tilbage dertil. Men jeg vil gjøre det ærede Medlem ſaavelſom de andre ærede Medlemmer, ſom muligt maatte have glemt det, opmærksomme paa, at dette, at Regjeringen for en væſentlig Deel beſtemte ſit Standpunkt efter Thingets Stilling til dette Forſlag til Bevilgingen, ligger for lige fra det første Dieblif, jeg tillod mig at forelægge Finantsloven; dengang antydede jeg det allerede, og det ligger for med albeles klare Ord af det Foredrag, hvormed jeg forelagde Loven i det andet Thing. At jeg ikke ſtrax pointerede, at hele Regjeringen gjorde denne Sag til et Cabinetsſpørgsmaal, laa tilbeels i min perſonlige Stilling,